

- то азъ ще дамъ, е моя-та плътъ, който азъ ще
52 дамъ за животъ-тъ на свѣта. Тогава ся прѣпи-
рахъ Иудей-тъ по между си, и казувахъ: Какъ
може тойзи да ни даде да ядемъ плътъ-тъ му?
53 А Иисусъ имъ рече: Истинъ, истинъ ви ка-
зувамъ: Ако не ядете плътъ-тъ на Сына чело-
вѣческаго, и не пиете кръвъ-тъ му, нѣмате жи-
54 вотъ въ себе си. Който яде плътъ-тъ ми, и пи-
е кръвъ-тъ ми има животъ вѣченъ, и азъ ще го
55 въскрѣсиъ въ послѣдній-тъ день. Защото плътъ-
та ми е истинна храна, и кръвъ-та ми е истинно
56 питіе. Който яде плътъ-тъ ми, и пи-е кръвъ-тъ
57 ми, въ мене прѣбѣдва, и азъ въ него. Както мя
е проводилъ Отецъ живый, и азъ съмъ живъ
чрѣзъ Отца, *така* и който мя яде, ще бѣде
58 живъ и той чрѣзъ мене. Тойзи е хлѣбъ-тъ, кой-
то слѣзе отъ небе-то; не както ваши-тъ бащи
ядохъ маннъ-тъ, и умрѣхъ; който яде тойзи
59 хлѣбъ, ще бѣде живъ во вѣки. Това рече той
въ съборище-то като поучаваше въ Капернаумъ.
60 И тѣй мнозина отъ неговы-тъ ученицы като
чухъ рекохъ: Жестока е тая дума; кой може
61 да ѣхъ слуша? Но Иисусъ като узна въ себе си,
че негодуватъ за това ученицы-тъ негови, рече
62 имъ: Това ли вы соблазнява? А ако видите Сы-
на чело-вѣческаго да възлѣзва дѣто е былъ отъ
63 първо? Духъ-тъ е онова което дава животъ;
плътъ-та нищо не ползува; думы-тъ които азъ
64 ви говорѣхъ духъ сѣ, и животъ сѣ. Но има нѣ-
кои отъ васъ които не вѣруватъ. Защото знае-
ше Иисусъ изъ начало, кои сѣ що не вѣруватъ,
65 и кой е дѣто ще го прѣдаде. И казуваше: За
това ви рѣкохъ, че никой не може да дойде
66 при мене, ако не му е дадено отъ Отца ми. Отъ
това мнозина отъ неговы-тъ ученицы ся повѣр-
нихъ на задъ, и не ходѣхъ вече съ него.
67 Тогава рече Иисусъ на дванадесеть-тъ: Да ли